



Свободните Зигари, Европа и Балканите

БИОГРАФИЧНИ СПРАВКИ



„Камъкът, който изхвърлиха зигарите, стана основа на ъгъла“
„Откъде духа вятърът и накъде отива – човек не знае“
Из Словото



Турската империя в средата на 19 век

Как Абдул Кадим Залум, автор на книгата „Как беше унищожен Халифатът“, преценява причините за разпадането на Турската империя и основаването на Република Турция

Той заявява, че главният двигател е Англия и създадената от нея възмож-

ност за разпространяването на Масонството в империята. Наред с Англия той посочва и останалите западни демокрации, католическата и православните църкви, протестантските мисионери и Русия, но навсякъде подчертава връзката им с Масонството и ционизма (еврейското Свободно Зигарство). Масонските идеи според него не са нищо друго, освен стремления за събуждане на националистически и патриотически шовинизъм, които дали своите резултати и в столицата на Турската империя, Цариград.



Целта на Англия и Франция да изкоренят исляма съществувала още от 16 в.

Без да се ограничават единствено с мисиониране на християнската вяра и проповядване на общочовешки хуманитарни идеи и културно-просветна дейност, те подкопавали сигурността на страната с революционно-политически >>>



>>> действия, Англия и Франция създавали тайни бунтовни общества, проповядвали идеята за неподчинение и въоръжена борба, обвинявали духовенството като спирачка на прогреса, науката и културата, открито проповядвали идеите за републиканско управление и унищожаване на феодалнообществените порядки и за проправяне пътя на капитала.



Масоните и превръщането на Цариград, Бейрут и Кайро в главни центрове на Масоните за борба с исляма и православието

Центърът в Бейрут имал по-дългосрочни задачи. Той бил насочен предимно към по-младите, които трябвало да бъдат настроени против исляма и да проповядват и влияят на обикновените мюсюлмани. Работата им се ограничавала в мисионерска дейност за културна инвазия, прикрита под маската на науката, просветата и изкуството. Образувани били мисионерски комитети, повечето от които английски, френски и американски, и използвали мисионерите и мисиите на християнските църкви, за да могат да използват и християнското население на тяхната страна, както

и да постигнат съмнения в душите на вярващите мюсюлмани относно тяхната вяра в Аллаха и неговия пророк.



Ролята на тамплиерите

В края на 16 в. образуваният мисионерски център в Малта започнал разпространението на своите главно антиислямски масонски мисии навсякъде по света, макар тяхната дейност според него да не била от голямо значение, тъй като тамплиерите били преследвани и от мюсюлмани, и от християни. Те просъществували до 1773 г., след което се реорганизирали от Комитет на йезуитите в Комитет на азариянските мисионери.

През 1820 г. те възобновили дейността си и образували първия си център в Бейрут. Ограничили се с проповядването на християнството и отчасти – на образованието (издаването на религиозна и просветна литература). През 1834 г., поради влиянието на Франция и нейните инструкции, наложени на Ибрахим паша, последният отворил границите на Турската империя за техните мисии, които заработили освен в Палестина, Ливан и Сирия, също и в Турция. В Ливан, Аинтура, се открил колеж и от там Американската мисия преместила своето издателство в Бейрут.

>>>



Упадъкът на Турската империя

Видни Масони, представители на турската власт

Трима от синовете на султан Абдул Меджит, принцовете Мурат (султан Мурат V), Нуретин и Кемалетин, били Масони във френската Ложа „Продос“. В масонските Ложу на Турция членували петима от Великите везири, между които бил и Мидхат паша, турските посланици в европейските столици, чуждите посланици в Турция, известни писатели и поети. Луи Амиабъл, френски юрист и политик, автор на историята на Ложа „les Neufs Soeurs“, люлката на парижките енциклопедисти преди революцията, бил оратор в Ложата на Турция по времето на пребиваването си в Истанбул. В Белград през 1847 г. е основана Ложата „Али Коч“, която съставила филиали в Русе, Видин, Свищов, Ниш, Варна и Никопол.

За Рашид паша не било трудно, (под запазването на пълна тайна), да добие подкрепата на младия султан в създаването на новата Конституция, която щяла да преобразува Турция в модерна държава по подобие на западните държави. Така той искал да оздравя основите на разкладената империя и по пътя на реформите да задоволи исканията на поданиците ѝ. Опити за конституционни реформи имало през 1839 (на книга) и през 1855 г., под натиска на Англия и Европа. Българите получили незначителни политически свободи. >>>





Засилване на френското и английското политическо влияние в Турция

С оттеглянето на Ибрахим паша от Ал Шам през 1840 г. там се получил пълен хаос. Западните дипломатически мисии (главно Франция), се възползували от това, за да укрепят влиянието си против Османската империя сред населението. Последвалите политически събития (масовото клане през 1860 г.) били използвани за интервенция от страна на западните сили. Западната флота дошла до бреговете на Ал Шам, а Франция дебаркирала с една военна пехотинска част в Бейрут, подсилвайки влиянието си и улеснявайки работата на своите мисионери. Френски и йезуитски училища и колежи (Йезуитският университет „Св. Йозеф“), американският протестантски колеж от 1866 г. (познат днес като Американски университет в Бейрут) били открити от Масони.



Влиянието на Америка, Русия и Прусия

В Ливан с мисии действали не само Франция, Америка и Англия, но и царска Русия и Прусия. Целта на всички

била проповядване на западна култура и идеали, отделяне на религиозните институции от държавата и нейното управление, недоверие към духовенството и вярата в Аллах. Въпреки политическите и религиозните различия на мисиите им общото било унищожаването на исляма. В добавка към откриването на училища и колежи Масоните започнали и движение за преоткриване на арабския език, за да отклонят по този начин народа от исляма и да го приобщят към така наречения арабизъм. Това движение било ръководено от християните, от маронитите на служба в различните мисии, които обсъждали класическата арабска литература и език. Най-усърдните били Назиф ал Язий и отец Луис Шейко. Те повели кампания за арабски национализъм с пропагандни материали от Запада. Това довело до удар върху исляма и приближаване до западните идеали, а в крайна сметка до отслабване на ислямската държава.



Ролята на гръцкото Масонство Въстания

Поляци и австрийци през 1683 г., руснаците няколко пъти след това, Венеция между 1690 и 1718 г. >>>



>>> доказват, че Османската империя не е неуязвима.

Първите опити за освобождение правят сърбите по времето на Кара Георги през 1804 г. Въстанието успява, но през 1813 г. османската власт е възстановена. Следва въстанието от 1815 г. по времето на Милош Обренович, което извоюва правото на сърбите на самоуправление, а самият Милош добива от султана титлата сръбски княз. Но главното събитие, причинило срутването на османската власт, е борбата на Гърция за освобождение, започнала през 1821 г. Принц Ипсиланти, грък, става водач на тайното гръцко общество за национално освобождение *Netairia Philike* – „Обществото на приятелите“, основано през 1814 г. в Одеса. Той е познат от преврата срещу руския цар през 1821 г. Гръцката „хетерия“ наброявала около 20 000 души и действала в онези области на турската империя, където имало гръцко население.

Ипсиланти и гръцкото въстание от 1821 г.

За начало на въстанието послужило навлизането на Ипсиланти с група четници в Молдавия през март 1821 г. и призива към православно население да се вдигне на въоръжено въстание срещу Турция. Поради съществуващите църковни борби между Гръцката патриаршия и Румънската православна църква народът не се вдигнал на въстание. В резултат на това през юни 1821 г. при Скалени

бунтовниците били разбити от турците. Това обаче довело до народен бунт в Мореа и разпространяване тайната дейност на хетерията. Започват масови кланета и от двете страни. Турците избиват в Тесалия, Егейските острови и Македония стотици хиляди християни. Само на остров Хиос били избити 27 000 души, включително жени и деца. Почти цялото християнско население от гръцкия квартал в Константинопол било избито. На Великден през 1822 г. православният патриарх в Константинопол бил обесен и тялото му хвърлено в Босфора. То било извадено от един гръцки лодкар и пренесено в Одеса, а патриархът бил провъзгласен за мъченик. Смята се, че Гърция е управлявана от Масони без прекъсване от 1821 г., годината на извоюваната от отоманската империя независимост. Истина е, че „Обществото на приятелите“ („*Filiki Etaireia*“) и „Обществото на недосегаемите“ („*Taxi ton Avlavon*“), клон на Карбонарите, са масонско дело. Въпреки неodobрението на православната църква Масонството в Гърция е в своя разцвет и досега.

>>>





Масонството в Турската империя



Първата Ложа в Турция е основана през 1721 г. През 1748 г. Махмуд I забранява Масонството. В края на 18 век в Турция действат ложи на различни ритуси.

През 1826 Махмуд II забранява на еничарите от Бекташкия орден да създават армия, обявява ги извън закона като Масони и ги изпраща в изгнание.

През 1834 г. Мохамед Али и синът му Ибрахим, френски Масони, рекрутират американския мисионер Ели Смит, инспектор на издателството на Американската мисия в Малта и той се премества в Бейрут (където е бил и през 1827 г.). Смит и жена му откриват женско училище. Така е открит пътят на масонското мисиониране в Бейрут. Наред с внедряването на френската програма за обучение в училищата, започва разцветът на издателската дейност (но и масонската пропаганда, в случая френската в Бейрут).

След 1839, под покровителството на Мустафа Рашид паша, Великия везир, който прокарва закона за реформата, Свободното Зидарство в Турция се възражда.

По времето на Кримската война, с появата на британските, френските и пиемонтските експедиционни сили и дипломати в Истанбул и Измир през 1856 г., Турция се наводнява от ложи на различни подчинения.

През 1861 г. в Турция се учредява Върховен Съвет на висшите степени на Древния и Приет Шотлангски Обред.

Великият майстор лорд Зетланд разпоредил откриването на Провинциалната Велика Ложа на Турция в Истанбул с първия Велик майстор – британският посланик сър Хенри Булвер. Церемонията на откриването станала на 24 юни 1862 г. в посолството на Англия.

Основателят (1861) и Първият Суверен Командир на Шотлангския Ритус в Турция (1864) бил принц Абдулхалим паша (Халим паша), брат на губернатора на Египет и чичо на губернатора Исмаил паша. Халим паша бил Велик Майстор на областната Ложа на Египет (на английско подчинение). През 1869 Върховният Съвет на Турция бил признат от Американската Юрисдикция на Юга.



През 1869 лорд Булвер бил отзован в Лондон. Халим паша бил пратен в изгнание в Истанбул. Добрите му връзки >>>



>>> със султана помогнали да бъде обявен там за провинциален Велик Майстор. Но поради слабото владеене на английския език на негово място бил назначен американецът Джон Питър Браун, секретар в американското посолство, автор и изследовател на ислямския мистицизъм. Хайг Кларк, регионален Велик Майстор, предлага в писмо до Масона Харви в Лондон да бъдат избрани двама Велики Майстори – Питър Браун – за нормалното управление, и Халим паша – за връзка с двора. Това предложение не било прието на книга.

На 3 юли 1869 г. английският консул в Русе в своя доклад до Лондон описва положението в Туна вилает. След като съобщава, че напоследък нищо интересно не се е случвало, той докладва за обиколката на генерал-губернатора из вътрешността на страната и срещата си с него след това. От срещата той прави следните изводи: положението в провинцията и по румънската и сръбската граници е спокойно. Но вилаетските власти са обезпокоени от провежданата в Петербург среща на руските посланици, генералните и източните консули, занимаващи се с положението в България след освобождаването на Мидхат паша от Русе. Те го виждат като компрометиращо властта и създаващо условия за дипломатически интриги. Един от въпросите, с които срещата на руските дипломати се ангажирала, бил въпросът за българската църква, както и училищният въпрос и правосъдието – „въпроси, предизвикващи гразди и недоволство, старателно използвани и раздухвани от агенти на Русия.“ Английският консул пише, че Портата е разгледала английския план на сър Хенри Грей за „Охрана на границите“ от 13 февруари 1869 г. чрез създаването на специален

разузнавателен отдел, „интелигентен сървис“ във вилаетската погранична провинция. Този английски план от 13 февруари бил разгледан, напълно одобрен и въведен от Турция.

След Браун през 1873 Велик Майстор става Масонът Стефан Скулуду. По това време, до неговото оттегляне през 1884 г., Ложата работила незадоволително и събирането на таксите било затруднено. Тогава в Истанбул имало 4 английски ложи и 7 английски ложи в Измир.

В края на 19 век и в началото на 20 век само в Истанбул, Измир и Солун имало 11 английски, 7 шотландски, 2 ирландски, 1 полска, 2 испански, 5 немски, 15 италиански, 2 гръцки, 6 френски, 1 унгарски и няколко английски, ирландски и шотландски клонове към тях.

Много Ложи се намирили в другите големи градове на империята и в провинциите Сирия, Ливан, Палестина, България, Румъния, Македония и Анадола.



Масонската политическа партия „Съюз и прогрес“

По моделите на Млада Италия, Млада Германия, Млада Швейцария, Млада България младотурците се организирали в Париж, с цел да възвърнат в Турция Конституционната монархия. Но те повече говорели, отколкото >>>



>>> действвали. Петима от тях, студенти във факултета по медицина, образували революционната партия „Съюз и прогрес“ по образец на италианското масонско общество „Карбонари“. То било свързано и с българското и с македонското Масонство.

Според турския историк Абдул Кадим Залум Свободни Зидари като Мустафа Рашид паша, Али паша, Фуад паша, Мидхат паша и Тал ат паша били използвани от Англия, за да унищожат ислямските държави. Масони като Джамал Агдин ал Афгани, Мухамад Авди и посветените от тях ученици били обучени да дискредитират и разбият учението на исляма. Те написали и публикували стотици деструктивни и подмолни пропагандни книги, бидейки на духовни постове. Особено опасна била книгата „Мухаварат“ на египтянина Рашид Рида, която била преведена на много езици и била разпространена във всички ислямски държави. С нея се целяло унищожаването на мюсюлманската религия и вяра.



Султанът разбрал подмолната дейност на Англия и няколко пъти се опитал да отстрани Рашид паша от поста Велик Везир. Но последният вече бил раздал почти всички административни, просветни и съдебни постове на свои съмишленици – Братя. Турция

се превърнала в политическа развалина, в „болник“, в който почти не останали верни султански поданици, които да поемат в ръце управлението на империята.

Мидхат паша бил изпратен за валия в Солун, но скоро се върнал в Цариград и направил заговор със секретаря на Държавната полиция Хюсеин Авни паша за смъкването на султана от престола.



Мидхат паша

Мидхат паша получил поста Велик Везир и образувал комитет за приемане на консти-

туцията. Тя била приета след много трудности. Абдул Хамид усетил намеренията на Англия и го пратил на заточение. Младотурците, емигрирали във Франция и Женева, го свалят от престола. Брат му, Мехмед Рашид, възстановил конституцията.

Те се свързали с Шейх ул Ислам и шефа на морската флота. Четиримата се уговорили да отстранят султана в началото на 1876 и изпратили в навечерието ѝ меморандум до всички европейски страни, с изключение на Русия, в което заявявали, че детронирването на султана било неизбежно: според ислямския шариат султанът трябвало да бъде в пълно душевно здраве и разум. На 30 март 1876 г. на трона бил възкачен Мурад V, който получил образованието си на Запад и се смятал за просветен монарх. На него Мидхат паша и западните държави разчитали да приеме конституцията. Но здравето на Мурад V попречило на това и той бил отстранен на 31 август 1876 г. На престола се възкачил брат му, Абдул Хамид.



Отражението на Масонството в България

66 години, 6 месеца и 6 дни – 6666, това е времето от 03.03.1878 г. до 09.09.1944 г. – времето, в което Масоните не бяха официално забранени – времето на Антихриста. ЗЗД забрани на книга, но не отмени действието му. Звярът беше само ранен по времето на така наречения комунизъм, а новото му време започна официално да тече отново на 10.11.1989 г. Но то има край...



ветните градски и селски общини, образували смесени общества, читалища, дружества, училища, лицеи (Галата сарай), печатни органи и гр. там, където имало смесени ложи, за прикритие на дейността си.

Такива са били смесените общества в Цариград, Букурещ, Русе, Свищов, Шумен, Белград, Галац и Браила, „Тайната дружина на верните приятели“, Добродетелната дружина, Българското общество, Млада България, Българското книжовно дружество, читалище „Братска любов“, читалище „Зора“ в Русе, читалище „Селски труг“ в Бяла черква, комитетът „Каран“ в Червена вода, Тайният революционен комитет в Букурещ, Търновското читалище, Македонската дружина, читалищата в Свищов, Шумен, Лом, Варна и гр.

Масонството на Балканите

В Белград през 1847 г. е основана Ложата „Али Коч“, която съставила филиали в Русе, Видин, Свищов, Ниш, Варна и Никопол.



През 1865 г. турският губернатор на Видин Пазвантоглу и френският консул Кличиян основали масонска Ложа във Видин, в която не участват българи. Турските Масони реформатори започнали да назначават българи, членуващи в смесените Ложи на империята, за административни и църковни служители в съот-

Мидхат паша – валия в Русе

Особено активен (от 1869 до 1872 г.) бил Масонът Мидхат паша, който бил министър на правосъдието в правителството на Мохамед Рашид паша по времето на Абдул Азис. Той писал на >>>



>>> султана да установи конституционно управление по образа на западните демокрации. Така корупцията в страната щяла да бъде изкоренена и с новите закони щял да бъде въведен ред, равноправие и благоденствие.

По това време Русчук (Русе), центърът на Дунавската област (Туна вилает) представлява крепост, част от укрепения четириъгълник: Русе, Шумен, Варна и Силистра. Вилаетът обхващал земите от Ниш до устието на Дунава, като включвал и София. Управител (валия) става Мидхат паша. По негово време се строи и първата железопътна линия Русе-Варна. В Русе имало консули на Англия, Франция, Австро-Унгария, Италия и почетни консули на Белгия, Холандия, Германия, Гърция и Испания, всички Масони. Според историците реформите на Мидхат паша не довели до оздравяването на турската империя, но целта на Мидхат паша не е била да я оздравява, а да я реформира по западен образец.

Започва изпращането на българчета в европейските училища и бил отворен Лицеят в Цариград, където всички преподаватели били Масони. Ангел Кънчев пише на Никола Обретинов на 6 август 1870 г. от Табор:

„Много добре ще сторим да ми напишеш, ако искаш, в кратко, нещо за Програмата на Лицея, а особено туй, което следва ти миналата година там. (1869 б.м.)“

Става дума за Лицея на Мидхат паша в Галата, Цариград, отворен от правителството през 1869 г. За него има данни в писмата на държавния служител и Масон Х. Иванчо х. Пенчович до Русенската община, в които пише, че са избрани 4 русенски отлични ученици, изпратени да учат там на държавни разности. Общо от страната те били 10. „Голяма привилегия за Русчук е това благоволение“ – пише той.



Ролята на френското Масонство

Тайните съзаклятия на българите в Румъния

През 1856 г. в Букурещ, Румъния, била създадена първата румънска Ложа „Дунавска звезда“ с редовен патент на Великия Ориент на Франция. Първомайстор бил изтъкнатият сържавник Йон Братуану, посветен в Париж.

Българската академия на науките – масонска Ложа от 1870 г.

През есента на 1969 г. в Букурещ се основава Млада България, промасонска тайна революционна организация по образец на италианските Карбонари. За нейно прикритие е учредено читалището „Братска любов“ (и Българското книжовно дружество в Браила, прерастнало в Българската академия на науките (!)).

Братя Масони са всички членове на комитетите в Букурещ, Браила, Гюргево, Одеса, Белград, Цариград, Русе, Свищов, Търново, Варна, Пловдив, Плевен и основателите на читалищата там.

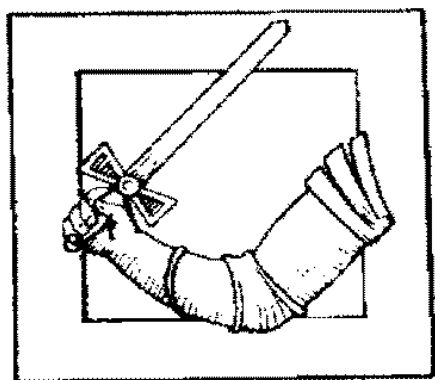
Дейността на Букурещката Ложа не замира. През 1869 г. Георги Живков съживява старите огнища в България. Левски се включва в това мероприятие и успява да изгради една напълно нова и независима от чуждите ложи българска революционна мрежа. Разбрали за това, може би „Братя“ я ликвидирват, след като обсебват архивите ѝ.

От този момент истинските >>>



>>> последователи на Левски, а по-късно и на Ботев, престават да вземат участие в революционната борба и тя се ръководи единствено от Масони, провеждащи чужда политика в страната.

Това положение явно не се е променяло от края на 1872 г. до сега.



Ролята на англо-американското Масонство Корени



Иван Ведър

(Данаил Николов – Михо – Ингулизинът – Яни Инглез) – брат до живот на паши и лордове

В Цариградския клон на „Ориентал Лодж“ през 1863 г. бил посветен и английският Масон, роден в Разград – Данаил Николов (Иван Ведър), стигнал до най-висшата 33 степен.



Той ползвал псевдонимите Яни Инглез, Ованес ефенди, Иван Ведър, бил учител на децата на Мидхат паша, с когото бил в една Ложа в Русе и в Цариград, получил образованието си в масонските

учебни заведения – Медицинското училище в Букурещ, протестантското училище на о. Гонзо, пътувал по поръчение на Братята си с мисии до Австралия и Америка, в Чикаго, където се намира главната Ложа, работил във Ветово, Русе, Вигин, в Червена вода, по железниците, в Махалата, Плевенско, като учител.

Рожденото му име е Данаил. Хайдутинът с еврейско име извършва убийство, променя името си и се укрива при съмишленици на остров Малта. Напълно поставил живота си на разположение на своите покровители, той добива необходимата подготовка за бъдещ „мисионер“ в протестантския колеж в Ла Валета, усвоява много европейски езици, а също така латински и различни арабски наречия. Получава служба на английски търговски кораб, с който пътува между Лондон и Мелбърн. През 1852 г. е изпратен в Измир, масонски център от 1751 г., където между другото преподава езици на синовете на турските първенци. По време на Кримската война обикаля турските черноморски пристанища с шпионски мисии.

Пътя към властта и цената ѝ

След време заради заслугите си получава служба като преподавател на езици в Роберт колеж в Цариград. Мидхат паша става негов покровител. С височайшата му препоръка е изпратен на работа като преводач в управлението на Цариградската полиция, във Вътрешното и във Външното министерства. След това е изпратен с шпионска задача в Букурещ, където се опитва да се внедри в революционната мрежа на българите. Официално следва в Медицинско училище, а професорите г-р Протич и г-р Атанасович го преименуват още един път този път, на Ведър, вероятно защото с псевдонимите >>>



>>> Яни Инглез и Ованес ефенди би бил погоднителен сред православните българи и румънци, които е трябвало за шпионира в полза на Турция, Англия и Америка.

Ведър работи известно време в Манчестър. Връща се в Русе и се внедрява в революционните кръгове, като дава пари на Раковски. През 1863 г. се оженва и заминава за Цариград, където е кореспондент на различни европейски вестници и преподава в Роберт колеж. В същата година е приет в английската Ориенталска Ложа № 33 и получава номер 687. Заради особените си заслуги достига до най-високата 33-та степен.

С англо-турска мисия в България

Английският консул в Цариград го настанява на работа по проекта на жп линията Русе-Варна с мисия да рекрутира мрежа от млади българи за английското Масонство и да дава сведения за революционната дейност в страната. През април 1869 г. се включва в „интелигентен сървис“ (тайната политическа полиция) в Русе, организирана по проект на Англия и Турция в столицата на Туна вилает – Русчук.

Ведър се връща в България и става „уважаван гражданин“. Валията Мухамед паша го взема за свой секретар по „вънкашната кореспонденция“. Все по това време Ведър другарува със Захари Стоянов, Никола Обретенов, Велко Абаджиев, Пенчо Черковски. За тях той е нещо като наставник. Благодарение на него Захари станал помощник-библиотекар в прочутото русенско читалище „Зора“, а след като взел Пенчо Черковски, библиотекаря на „Зора“, при себе си на работа, Ведър настанил и Никола Обретенов на заплата в читалището на неговото място. Явно читалище „Зора“ е била школата, през която от „слуга“ се става „майстор“. Стоян Заимов

сякаш се опитва да даде на поколенията ключ към Масоните шпиони в „Миналото“.



Мисията продължава.
В България след Освобождението.

Основаването на Ложа „Балканска звезда“ в Русе

През 1880 г. Ведър има задачата да уреди в Русе първата явна масонска Ложа в България – Etoile des Balkans (Балканска звезда), номер 134. До 1882 г. Ложата наброява 27 членове, между които Захари Стоянов (Масон от Великия изток на Португалия), Никола Обретенов, генерал Върбан Винаров, Йосиф Клайн и др. В тази Ложа инкогнито членувал и княз Александър Батенберг. Най-висока е, разбира се, степенята на Иван Ведър.



Ложата се „приспива“ през 1940 г. „Приспива“ и всички свои дъщерни ложи. Не е ясно колко и как са „спали“ Братята от 1940 г. Архивът, финансите и документите за собственото недвижимо имущество са изнесени в чужбина. За Ведър се разказват легенди, непотвърдени от други източници, нито в страната, нито в чужбина. Но за дейност като неговата не се намират доказателства. >>>



„Кланът“



Синът на Иван Ведър Димитър „бил не по-малко активен от баща си“. Следвал в Брюксел, Лион и ХанOVER, завършва машинно инженерство. Димитър достига до 30 степен в английска масонска Ложа. Той е създател и Майстор на Великата масонска Ложа в България през 1914 г.

(ФРАНКМАСОНСТВОТО)

отъ

Инж. ДИМИТЪРЪ ИВ. ВЕДЪРЪ

- Свободенъ зндаръ отъ английско пълно посвещение;
- Основателъ — Старей на настоящето Свободно зндарство въ България и на Великата ложа на България;
- Бившъ I Великъ надзорателъ и пр.

Успоредно с това основава небезизвестните гимнастически гружества в България и съюза „Юнак“.



Георги Сава Раковски и Тайната дружина на верните приятели в Цариград



Раковски е бил посветен член на гръцка, Белградска и на Букурещка Ложа. Неслучайно е наречен „българският Гарибалди“.

Той съдейства за образуването на българската Ложа „Тайната дружина на верните приятели“ в Цариград

през 1861 г. по образец на карбонарите в Италия. Основатели стават Стоил Попов и Йосиф Дайнелов. В нея членува и Васил Левски, посветен от Стоил Попов от самото ѝ основаване, за което Левски казва в писмо, че се е клел от лятото на 1861 година. Други участници са Стефан Илич, Димитър Гешоглу, Марко Балабанов, г-р Стамболски, хаджи Иванчо хаджи Пенчович, Киро Попов, Атанасаки Стоянович.

В спомените на г-р Стамболски намираме едно доказателство за членството на горепосочените:

„Тук, в кантората на Кира Попова, който беше уведомен от Илича за дохождането на Левски и гостуването му в къщата на х. Иванча на остров Халки, Киро си прехана устните и се чудеше на смелостта и куража на гостенина, така и на гостоприемеца. Троицата се съгласиха да посъберат малко пари и от находящите се сега останали в Цариград верни приятели на тайната дружинка, за да ги занесе Илич на утрото в понеделник и ги предаде на Левски, тъй като във вторник последният трябваше да отпътува с парахода за Бургас.“

„Тайната дружина“ и Раковски започват да създават първата мрежа от съзаклятия в страната посредством изпращането на емисари и агитатори, набиращи кадри за Първата българска легия в Белград. Агитацията се води и чрез писма и прокламации в пресата, предимно чрез „Дунавски лебед“ на Раковски. Писмата на Раковски ни дават представа за обхвата, за бъдещите участници във въоръженото народно въстание и за пропагандаторите по места. >>>



>>> „Какво чакаме вече ний?... Защо днес, като цял свят ся е надигнал за гражданская си свобода, ние да стоим още да се лъжем с религиозния си?... Правото и български да ви кажа, че тия тук младежите решихме да търсим онова спасително средство, чрез което другите народи са сполучили желанието си. Една само заповед чакаме вси от Вас и тогава един път едно движение в Старая планина под предводителството заспалого лева, та да викнеме: Свобода или смърт Юнашка.“ – из писмо на Стоил Попов до Раковски.

Така Левски започва дейността си под клетва през 1861 г., рекрутиран от Стоил Попов. През 1866 г. по предложение на Пържево (Б. Запрянов) се поставя начало на стройна промасонска организация с център извън страната. Теорията, че Масоните не се занимават с политика, е безобразие. Няма революция или преврат на земята, които да не са организирани от Масони. Няма и смяна на правителство или режим след революция, които да не са отново тяхно дело. И винаги организиращата централа се намира извън страната.

През 1867 г. Раковски изработва програма и устав за организацията, според които България да се освободи с помощта на чети, подготвяни отвън и действащи в страната.



Привременното тайно гражданско военно началство

определило законите на първото нелегално правителство, поставящо движението на полувоенни основи съобразно целите на бъ-

дещото въстание и условията на момента.

Четите от 1867 и 1868 г. са стъпка към осъществяване плана на Раковски за освобождението на България.

Тогава целта била не да се вдигне народа на въоръжено въстание, а да се подготви от четите и да се провери готовността на народа за бъдеща борба, определена от обстоятелствата в Европа. По този въпрос се разделят мненията в революционните среди: едни били за непосредствено въстание посредством чети отвън, други – за изчакване на благоприятен момент и подготвяне на народа в страната, без да се разчита на помощ отвън, а революционните методи да се заменят с еволюционни – просветителски и реформаторски.

Грубо погледнато, етапите могат да се разделят по следния нацин:

1861 – 1866 г. – Раковски

1867 – 1869 г. – Раковски

1869 – 1872 г. – Левски

1873 – 1875 г. – (Каравелов)

1875 – ...манипулации в сянка – псевдокомитети (антинародни чужди влияния, направляващи „народните“ въстания: Стамболов, Обретенов, Заимов, З. Стоянов)



Ложу в България



Ложите в Русе:

В Кишиневската Ложа „Овидий“, Бесарабия, през 1820 г. бил посветен в Масонство българският архимандрит Еврем, който се върнал в Русе и образувал първата русенска масонска Ложа. (Ложата в Кишинев била основана от френския военен лекар Шулер, останал в Русия още от времето на Наполеон, който посветил много руснаци, гърци, евреи, българи и арменци. Пушкин също членувал в нея.)

През 1825 г. в Букурещ се създава масонското сдружение „Филхармонично общество“. През 1856 г. – Ложа „Дунавска звезда“. През 1866 г. – ТБЦК.

Ложа „Зора“

Вероятно първата българска Ложа в Русе е образувана след създаването на Българската община през февруари 1865 г., почти сигурно с пристигането на Драган Цанков, поканен от Свищов за учител в Русе на 10 октомври 1865 г. Знае се, че той е имал намерение да открие в Русе работилница още през 1863 г., което предполага, че е имал степената „майстор“. В нея първоначално със сигурност са влизали още

председателят на общината Нил Изворов, х. Иванчо х. Величков Пенчевич, Стоил Попов, Иван Чорачиев, Симеон Златев, Димитър х. Ганевич, х. Атанас х. Петкович, Хараламби Петков, Костаки Маринович, Костаки Динолов, Яким Попов. Общината се състояла от 11 души, между които и Добри Иванов, Цони Илиев, Трифон чорбаджи, Иван Наумов, Естатий Г. Цаневич и Енчо Драгнев. Ангон Сяров бил член на румънската Ложа „Дунавска звезда“.

През декември 1865 г. Общината се събира, за да обсъди някои данъчни въпроси и за да основе в града читалище, вероятно, както по това време в масонската практика е било прието, за прикриване дейността на Ложата. Решение било взето и за отделяне на класното от взаимното училище. Събранieto решило да се поканят за учители Нестор Марков, Цани Гинчев, Христо Богоров и Димитър Енчев (за учител по френски език). Всички те имат отношение по-късно към народното движение, съратници са на Левски и са членове на читалището, а вероятно и на Ложата. Към тях можем да прибавим и братя Георги и Никола Живкови, Иларион Драгостинов, Тома Кърджиев, Лука Нейчев, Манол Мартинов, Ангел Кънчев, Апостол Иванов, Ангел Иванов, Атанас Гарвалов. Поради членството на Братята в различни ложу – турски, английски, френски, румънски, руски или австрийски, естествено е противоречията в „Зора“ да са довели до раздори, изселвания, преследвания, уволнения и политически убийства. Така и станало. >>>



Ложа „Али Коч“

Ясно е, че от 1847 г. в Русе е действала Ложата „Али Коч“. Тя организира бунтовете в Северна България през 1850 г. и имала много членове в Свищов, Видин, Русе, Лом, Разград и Шумен. С нейно участие е организирано

Българското въстание от 1850 г.

През късната пролет на 1850, като закъснял отзвук на събитията в Централна Европа, в Северозападна България се вдига въстание. Българските селяни повели въоръжена борба срещу феодалния гнет. Организаторите му се опитали да свържат борбата за премахването на робския труд и данъци с извоюването на политическа автономия за българите, но за това било още рано.

След потушаването на унгарската революция няколко хиляди революционери започнали да пристигат от 21 август 1849 г. във Видин, тогава укрепен турски град с гарнизон. Във Видин дошли почти хиляда поляци, няколкостотин италианци и около сто германци. Сред революционерите били Лайош Кошут, Йозеф Бем и други унгарски и полски генерали. На 30 октомври те започнали да се разсредоточват из другите укрепени градове, главно в Шумен. Българските революционери били в непосредствена връзка с тях. Всички те влезли в турската Ложа „Али Коч“, чийто център бил в Белград, но се създали клонове и във Видин, Шумен, Русе, Лом, Никопол.

Започнало се приготвяне за въстание на запад от Стара планина. В началото на 1850 г. представители на всички селски комитети се събрали в манастира в Раковица, за да уточнят датата на избухването му – 1 юли 1850 г. Избрани били и ръководителите му. Израбо-

тили и програма с исканията си, която била изпратена на турските власти. Основните боеве станали между 27 май и 8 юни. Около 1000, без огнестрелно оръжие, водени от капитан Кръстьо, превзели Лом. Но скоро турците победили, убили капитана, а българите се разпръснали, като част от тях, водени от Иван Кулин, се отправили към Белоградчик. По пътя към тях се присъединили още 400 души.

Около 3000 бойци, ръководени от Петко Маринов, решили да блокират Видинската крепост. Редовният турски аскер, след двучасова битка, ги разпръснал.

Най-тежки боеве станали около Белоградчик. Няколко хиляди въстаници с около 200 пушки блокирали града за десет дена. Те се били героически цял един ден с подсилена с редовна войска от Видин армия. После се оттеглили в планината, а някои отишли в Сърбия. Турците се отказали да ги преследват.

В това въстание взели участие около 10 000 български селяни, от които 700 паднали в боя. Зовът за помощ от руските войски, които били стационарни във Влашко, отвъд Дунава, бил отхвърлен от царската руска армия, която не подкрепила въстанието на българите за народна свобода. И Сърбия не подкрепила българските селяни. Турците потопили въстаналите райони в кръв. Сега е известно, че както това въстание, така и Априлското въстание са били подготвяни от масонските европейски центри не за интересите на страната, а на ръководителите им от различните европейски и балкански страни. А жертвите остават за сметка на България. Това става при всяка една революция, само „актьорите“ се менят. И народите със своите жертви. >>>



Резултат

Избити били около 3000 селяни, жени и деца. В Белоградчик избили всички българи.

Терорът не спрял и след изпращането на делегация с изложение до Цариград. Изпратен бил и меморандум до чуждите дипломатически европейски мисии, които оказали натиск върху Турция за приемане на някои искания на въстаналите българи.

Подновена ли е дейността и с идването на Мидхат паша за валия в Русе? Ложата, в която участва Мидхат паша, е вързана с Ложата, която действа под прикритието на читалище „Зора“. Но някои от членовете ѝ по-късно са тайно рекрутирани от Левски. В читалището остават само членовете на „Каран“. Близко е до ума, че сам Левски е бил Масон, вероятно от 1861 г. в Белград, по-късно в Румъния, но от 1869 г. се отделя с част от „Братята“ в чисто българско съзаклятие, с чисто български интереси. Илюзиите на Раковски и Каравелов той категорично отрича. Пред подобен избор е бил изправен и Ангел Кънчев. И двамата правят своя единствено правилен избор, и двамата стават жертва на същите палачи. Затова и саможертвата им е така велика и незабравима за българския народ.

Балканска ложа „Каран“?

Смята се, че в тази русенската Ложа (а не комитет!) са членували Мидхат паша, майката на Никола Обретенов Тодорка, самият Никола, Данаил (Деню) Николов (Яни Инглез, Ованес ефенди, Иван Ведър), Захари Стоянов, Тома Кърджиев, Иларион Драгостинов, Раду Иванов, Олимпи Панов, Георги Икономов, Пенчо Черковски. С течение на времето „загиват“ Иларион Драгостинов, Олимпи Панов, Тома Кърджиев и Захари Стоянов.

Остават „безсмъртните“.

Дейността на Ложата се засилва навече след отстраняването на Левски и Кънчев и след разбиването на Вътрешната революционна организация. След Освобождението, на 18 февруари 1880 г., на португалско подчинение останалите живи образуват русенската Ложа „Балканска звезда“ с първомайстор Иван Ведър.

Ложа „Али Коч“ в Белград

Кой се крие под името „д-р Левис“?

Тайната полиция на Австрия по следите на Зидарите съзаклятници в Белград.



Внедряването на Пещенския шпионин д-р Левис в белградската Ложа „Али Коч“ на турците и християните от Европа и Турция Нунезич цитира едно тайно писмо от средата на юли 1851 г. на д-р

Левис, Масон и преподавател в Пещенското индустриално училище, предназначено за сведение на земунския военен комендант Крайтнер. Генерал Крайтнер е трябвало да прераде подробните сведения на барон Апел, комендант на III-та австрийска армия в Пеща, а той от своя страна да ги предостави на военното министерство във Виена и на министъра на полицията барон Кемпен.

Докладът на д-р Левис, прекарал дните от 10 до 15 юли 1851 г. в сръбската столица: „В Белград съществува тайно сдружение, носещо името на Свободните Зидари, но неговите цели се различават от хуманитарната насоченост и тенденции на правото Свободно Зидарство. Работата на белградската Ложа има политикодемократически характер и цели разрушаването на съществуващия ред. В нея членуват 204 души – турци, сърби и авантюристи от всички народности на континента, намиращи се в Белград. Между сърбите и турците се намират и >>>



>>> *няколко доста порядъчни личности и високо-поставени държавни чиновници – нещо повече: сегашният Велик везир в Цариград също е посветен в тази тяхна мистерия.*“

Главното тайно събрание на Ложата и начина на провеждането му

Левис съобщава още, че на 5 август 1951 г. цяло да се проведе в Белград Главното събрание на Ложата, на което щели да присъстват пратениците на всички филиални ложи. Той дава сведения и за начина, по който се провеждали тайните сбирки – нощем, с шестима турски пазачи на вратата, въоръжени до зъби. Всички членове били облечени с турско облекло. На една от сбирките, на които присъствали 40 членове, всички с турски грехи, (с изключение на неговия референт, който бил с френско облекло), присъствали и няколко туркини.

Имената на главните членове на Ложата и длъжностите им

Старейшина на Ложата бил Мехмед Саид паша, турчин, който се ползвал с голямо уважение както сред белградското население, така и пред белградския паша, който, както предполагал Левис, също бил член на Ложата. Той със сигурност успял да установи, че неговият преводач Ахмед ефенди бил редовен член. Белградската Ложа „Али Коч“ имала един турски и един християнски секретар – проф. Шуц. От по-главните Масони той споменава Тома Вучич Перишич (един полски богаташ, прикриващ се под псевдонима „Моро“), капитан Зах (родом от Морава), директор на сръбската кадетска школа (където наред с другите българи е бил и Ангел Кънчев), Душе, председателят на полския комитет, в който всички членове били и Свободни Зидари, граф Тишкиевич, професор Шарл Арен, съпруг на чехкинята Вилхелмина Воф Арен, губернантка на княжевските деца и др. Раковски е поддържал връзка и с Белградската Ложа. Той съдейства на Стоил Попов и Йосиф Дайнелов за образу-

ването на българска Ложа „Тайната група на на верните приятели“ в Цариград. (Русенският вилаетски в-к „Дунав“ станал орган на вилаета на 3 март 1865 г. и излизал на турски и български език, а българският му главен редактор бил Стоил Попов.)

Политическите цели на Ложа „Али Коч“ в Белград

В донесението си Левис прави анализ на целите, които си поставяли, от една страна, турците, а от друга – представителите на различните християнски народи. Турците целяли връщането на еничарската власт, а християните имали за цел републиканско управление в страните си. Това противоречие удивлявало автора на писмото: побратимяването на идеята за връщането на старото управление с една екстремно напредничава политическа цел – република! Неговото тълкуване е, че общото, което ги свързвало, е, че и двата идеала били осъществими единствено по пътя на революцията.

Връзките на Масоните с революционните комитети в света

Затова Ложата поддържала непосредствен контакт с всички революционни комитети по целия свят. Писмената връзка се осъществявала малко по пощата, но главно със специални пратеници, предимно турци, или преоблечени като турци унгарци, които пътували от Белград през цяла Австрия и отивали и по-нататък. В пограничните райони пристигали унгарци, преоблечени като пътуващи дервиши, вземали преписката и заминавали по другите страни. Писмата по пощата били предназначени за Тома Вучич Перишич – „Моро“, но адресирани до Никола Шопович или Шлезингер. Тъй като писмата, които идвали от Виена в Белград, пристигали в общ пакет, в Земун пакетът дори не се отварял, а веднага се изпращал за Белград, затова земунските пощенски власти не могли да контролират тези писма. >>>



Левис приема шпионката си мисия

Генерал Крайтнер е добавил към писмото на Левис коментар, в който е написал, че Левис е бил приет в Ложата в Белград и е получил членска масонска карта на турски език, която му давала достъп до заседанията и тайните на революционните комитети в света. Той бил разговарял с Левис по този въпрос, но Левис се съгласил, при условие че ще получи постоянно преподавателско място и голямо парично възнаграждение поради опасния характер на бъдещата му мисия на шпионин. Само при тези условия той щял да се върне в Белград до 5 август 1851 г., за да присъства на годишното събрание на Ложата (с пратениците от България б.м). На белградските Масони той щял да се представи като учител по чужди езици, а щял да живее или в Белград, или в Земун.

Други шпионски канали на Австрия

Австрийските власти събират сведения за белградската Ложа и по други канали. Австрийският консул в Белград Рагосавлевич прави донесение на 15 юли 1851 г. до министъра на вътрешните работи Шварценберг, в което съобщава за мисията на Левис. Между другото той пише, че е получил сведения за откриването на Ложата още през 1850 г. и че Мехмед Сауг паша е много предан на княз Милош. Ложата поддържа тесни контакти и с Ложата в Пеца, а целта ѝ била смъкването на властта в Белград. Генерал Апел в писмото си от 7 септември 1851 г. до министър Кемпен пише, че Ложата освен общите масонски знаци имала и свои, специални знаци за разпознаване. Тя поддържа връзка с Великата национална Ложа на Париж, имала 204 членове, главно дребни турски занаятчии, но в нея членували трима французи, двама немци и четирима сърби. Немската преписка водел Масонът Шолц, а турската, френската и унгарската – Ахна ефенди. От този момент австрийските власти получавали редовна информация за работата на Ложата в Белград, но в архивите са запазени са-

мо датите, на които са завеждани рапортите. Изглежда информацията до министъра на полицията Кемпен е била противоречива, защото с писмо от 9 февруари 1855 г. до австрийския генерален консул той отново потвърдил достоверна информация за работата на Ложа „Али Коч“.

Други сведения

С писмо от 27 февруари 1855 г. консулт отговаря, че старейшина на Ложата е Мехмед Сауг Исмаил, който бил и Велик майстор на всички масонски Ложки на територията на Европейска Турция. Основоположник на Масонството в Турция бил Али. Знакът на белградската Ложа бил мраморна плоча с червени петна и двадесет издълбани зъгла. Петната означавали кръвта на Али, който бил убит. Освен благотворителни, Ложата преследвала и политически цели. В Цариград между членовете на Ложата били и почти всички турски духовници и високоставени лица, чийто протектор бил братът на султана. Рашид и Али паша били също членове на Ложата.

Мехмед Сауг паша

Почетен член на Ложата в Лайпциг, старейшината на Ложата Мехмед Сауг паша бил на около 60 години и на свой съмишленик казал, че скоро от българската Ложа ще произлезе такова събитие, което ще изненада и очуди целия свят. Той бил в добри отношения с Масона от Пеца, Левис, който при посещението си преди три години съобщил, че в Ложата били приети много политически бежанци и емигранти. През 1854 г. Исмаил бил няколко месеца във Виена и имал намерение да ходи в Лайпциг. Но тъй като говорил само турски и сръбски и не е намерил доволен преводач, са върнал в Белград. Чрез господин К., също Масон, той искал да разбере дали граф Вестморланд и лорд Регилайф били Масони. Секретар на Ложата по това време бил Яша Агем, а известието, че Ахмед ефенди, преводачът на пашата, бил Масон, не било вярно.



Масоните в Югославия

1764 – 1980

Първата масонска Ложа в Югославия била Ложата в Котор от 1807 г. в Черна гора. Тя била основана от френските офицери и военни на Наполеон под името „Loge de St. Jean“ („Ложа „Св. Йоан“).

В Сърбия първата Ложа била насанена в Белград към края на XVIII век. Ложа „Али Коч“, една от старите ложи, имала много голямо влияние за развитието на политиката на Балканите. През 1876 г. последователите на Масона Гарибалди възстановили Ложа „Svetlost Balkana“. Ложите „Сръбска задруга“, „Разбирателство, труг и постоянство“, „Побратим“ в Белград и Ложата „Бедност“ в Ниш също започнали (или продъл-

жили) своето действие по това време. Ложа „Али Коч“, за която ще стане дума, е била смесена турско-сръбска Ложа с членуващи емигранти от почти всички балкански и централноевропейски страни. За нея не се говори много по обясними причини, а Зоран Нунезич, бивш главен Майстор Масон от югославската комунистическа Ложа от 1990 г. официално „разбудена“ от Великата Ложа на Западна Германия, бил изключен от Братството през 1993 г. поради изнасянето на тайни факти в неговата „Масонството в Югославия“.

По-известните Масони били Доситей Обрадович, писател и поет, основател на първия сръбски >>>



>>> университет и министър на образованието, Сима Милутинович-Сарайлия, писател и наставник на Петър II Петрович Ниегос, поет, свещеник и владетел на Черна гора, Никола Пасич, премиер-министър на Сърбия, Стефан Мокранияц, композитор и гр.

В навечерието на Втората световна война в страната имало 27 Ложи и над 2 500 Масони. След нея, смята се, Ложите били приспани, но както и в другите „комунистически“ страни в Източна Европа, голямата част от „комунистическите“ управници са били и са си останали Масони, управляващи „комунистическите“ режими в тези страни не от московските центри, а от западноевропейските и американските масонски центри, контролиращи политиката, икономиката и репресивните апарати по места до „падането“ на режимите, след което отново Масонството излиза „на светло“, както е в момента. Така ще бъде до Второто пришествие.

А след това ще бъде по друг начин.

В книгата на сръбския изследовател Нинезич намираме ценни сведения за връзката на Масонството с революционните борби за национална независимост в различните балкански страни през 19 век. Особен интерес представлява подробното описание на дейността на белградската Ложа „Али Коч“, главната Ложа на християни и турци на Балканите, която имала филиали в Русе, Видин, Свищов, Варна, Ниш и Никопол (Неапол?).

Тома Вучич Перишич и полските въстаници емигранти

Тома Вучич Перишич става Масон в Цариградската Ложа по време на първото си изгнание – 1840-1841 г. пог непосредственото ръководство на Михаил Чайковски и княз Агам Чарторицки, един от водачите на полското въстание през 1830 г.

След потушаването на въстанието полските въстаници емигрирали по цяла Европа, откъдето работели за освобождението на отечеството си. Чарторицки застанал начело на полските емигранти и ръководел борбата първо от Лондон, а после от Париж, от хотел „Ламберт“, в продължение на тридесет години, тъй като по това време формално цялата политическа власт във Франция и Англия се намирала в ръцете на Масони. В двете страни царяла антиавстрийска и антируска атмосфера, но Масоните поддържали връзки с Масоните в Русия и в поробените балкански страни, които били също антиклерикално и антицарски настроени. Те подпомагали революционните движения и материално, и морално.

Тома Вучич Перишич получил задача от Портата (1841) да извърши преврат в Сърбия, като сваля княз Михаил Обренович.

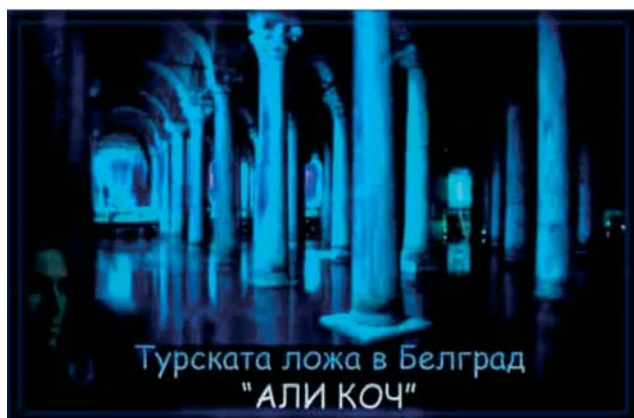
Граф Чарторицки

Чарторицки поддържал връзки с Александър I и допринесъл за благосклонното отношение на западните сили към малките балкански народи и техните политически стремежи. Той желал тези народи да получат >>>



>>> самостоятелност, но в рамките на Турската империя, която по този начин ще устои на натиска на Русия. Той смятал, че тъй като Русия била враг на Турция, трябвало да поддържа приятелство с Портата.

Турската Ложа в Белград



Турската ложа в Белград
"АЛИ КОЧ"

Отворена	около 1847
Седалище	Белград
Патрон	Али Коч, първият турски Масон
Статут	Главната смесена Ложа на Балканите на подчинение на Вел. нац. Ложа на Париж
Връзки	Ложите в Пеща, Лайпциг и Огеса
Филиали	Русе, Вудин, Свищов, Варна, Ниш и Неапол (?)

Старейшина Мехмед Саид Исмаил паша. Почетен член на Ложата в Лайпциг, Велик Майстор на всички Ложи на територията на Европейска Турция

Турски секретари Яша Адем и Ахна ефенди, за турската, френската и унгарската преписка

Християнски секретар проф. Шулиц – за немската преписка

Референт французин

Главно събрание 5 август

Членове 204 – предимно гребни турски занаятчии, двамата немци, трима французи, австрийци, четирима сърби, емигранти – поляци, българи, унгарци, чехи, черногорци, също и жени; Тома Вучич Перишич, Душе, капитан Зах, граф Тишкиевич, проф. Шарл Арен, д-р Левис и др.

Българи Иван Ангелов Кулин, Петър Ранов, св. Панталеймон, Иван Касабов, Павел Тодоров, Стефан Генчев, Петър Оджакوف.

Почетни членове Великият везир в Цариград, белградският паша, почти всички турски духовници и високопоставени лица, чийто протектор бил братът на султана. Рашид и Али паша били също членове на Ложата.

Бр. Тончо Михайлов, 18°, Трижде Почитаем Майстор

Върховен Съвет, 33°
на Стария и Приет Шотландски Ритуал
на Свободното зидарство в България

Бул. „Патриарх Евтимий“ № 14; e-mail: sc.33@abv.bg
1000 София, България
Тел. (+3592) 987 41 24; Тел./факс: (+3592) 981 51 61



The Supreme Council, 33°
Ancient and Accepted Scottish Rite
of Freemasonry in Bulgaria

14 Patriarch Evtimii Blvd.; e-mail: sc.33@abv.bg
1000 Sofia, Bulgaria
Phone: (+3592) 987 41 24; Phone/fax: (+3592) 981 51 61

www.scottishrite-bg.org